

Hospitalet i Ribe

I en fransk café midt på strøget i Nørre Snede,
drak jeg cappuchino, mens jeg sad helt for mig selv.
Jeg havde det skidt og humøret var langt nede,
det var skumring, og dagen den gik li'så stille på hæld.

Ved et bord i et hjørne ganske tæt på baren,
sad en pige og læste en gammel slidt avis,
og jeg hørte at nogen de kaldte hende Karen,
men hvad der egentlig skete, det husker jeg ikke præcis.

*Men jeg husker tem'lig klart, jeg kom i knibe,
og jeg mærked', at jeg var øm i hvert eneste led,
for jeg vågned' op på et hospital i Ribe,
og jeg husker også klart en voldsom kærlighed.*

Jeg rykked vistnok temmelig tæt på Karen,
og jeg spurgte om hun ikke trængte til en drink.
Hun viste sig nu at være ret erfaren,
for på 20 minutter, så ejed' jeg ikke en klink.

Så viste hun mig hen til stedet, hvor hun boed',
og jeg mener sengetæppet var lyseblåt.
Men pludselig så sad en knytnæve i mit ho'de,
og hendes fyr han ramte virkelig godt.

Ja jeg husker tem'lig klart, jeg kom i knibe . . . . .

Tekst og Musik: Peter Vesth